

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 2 MAJ 1980 9. ÅRGANG

SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

H U S K !

D I N F O R G Æ N G E R

I E M B E D E T H A R D E T I D L I G E R E

N U M R E A F I M P U L S

H A R D U F Å E T D E M ?

REDAKTION: Jørgen Orlien, Weysesvej 3,
9200 Aalborg SV. tlf. (08) 18 13 67.

EKSPEDITION: Landsgildekontoret, Mikkel Bryggers
Gade 1, 1460 København K.
tlf. (01) 12 27 02.

OPLAG: 900 eksemplarer.

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K.
tlf. (01) 12 27 02.

INT. GILDEARBEJDE

MIN OPFATTELSE

Det er svært at sælge en vare, når der fra købers side ikke er større interesse. Sælgerens opgave vil da være gennem et godt PR-arbejde at gøre køberen interesseret; men det går kun, hvis sælgeren selv er overbevist om sin vares specielle kvalitet. Ligesådan er det med "at sælge" den del af gildebevægelsen, der hedder internationalt gildearbejde.

Hvad er i det hele taget HENSIGTEN med den internationale gildebevægelse?

Den er:

- at etablere forbindelse og samarbejde mellem de enkelte landes gildebevægelser
- at medvirke til oprettelse af gilder i lande, hvor sådanne endnu ikke findes
- og at fremme venskab mellem gildebrødre overalt i verden.

Jeg tror, at det er af meget stor betydning at motivere en ny gildebror for det internationale arbejde, så snart han/hun er indtrådt i gildebevægelsen. Her i Aalborg har vi hver vinter væbnerinstruktion, der strækker sig over 4 aftener, og en del af instruktionen går netop ud på at fortælle om den internationale side af gildebevægelsen.

Selvom Aalborgs geografiske beliggenhed gør, at vi ikke bliver "overrendt" af udenlandske gildebrødre - vi ligger jo fx langt fra en grænse - så synes jeg, at vi kan opvise positive resultater, når man gennemgår de tre formålsparagraffer.

1. Allerede for en del år siden kom vi i kontakt med østrigske gildebrødre (Jung Salzburg), og denne

INT. GILDEARBEJDE

kontakt er siden udbygget. Til det første "Europäisches Altpfadfinder-Forum" i Grossarl i Østrig var også danskere med, og begejstringen herfor har bredt sig som ringe i vandet, så der nu hvert år er forholdsvis mange danske gildebredre, der tager på en vinterferie ud over det sædvanlige, idet kulturelle arrangementer og vandreture går hånd i hånd i de skønnest tænkelige rammer i sol og sne i en vidunderlig natur.

Kontakten omfatter nu også Wien, og for 2 år siden blev stadsgilderne i Wien og Aalborg officielt "venskabsgilder".

Også med Australien er vi nært knyttet sammen, og det skyldes især een mand: John Booth, som jævnligt besøger Aalborg alene eller med australske gildebredre. Vi havde besøg fra Australien både i 1973, 1975 (hvor Aalborg var vært for IFOFSAGs 11. generalforsamling) og i 1979, hvor 11 australiere besøgte os til glæde og inspiration både for værtsfolk og gæster.

2. Denne nære kontakt med John Booth har medvirket til, at Aalborg er "modergilde" for et gilde, som John fik etableret i Sydney efter dansk mønster, og i 1979 blev vi "bedstemor" for et gilde på Philippinerne.
3. Hvert andet år afholdes "Nordisk Stævne" på skift i de 5 nordiske lande og hvert andet år den internationale generalforsamling. Det er forbavsende, at de ellers så rejseglade danskere ikke er særligt rigt repræsenteret ved disse internationale stævner. Ved sidste nordiske stævne på "Rorsersberg Slot" uden for Stockholm var ca. 1/5 danskere, d.v.s. et antal på 75, ikke meget, når den danske gildebbevægelse tæller ca. 8500 medlemmer. Heller ikke til IFOFSAGs 13. generalforsamling i Bergen var antallet af danskere imponerende, og i disse lande skulle sprogvanskelighederne jo væ-

INT. GILDEARBEJDE

re til at overvinde.

Man har fra forskellig side foreslået oprettelse af venskabsgilder. Det har vi også prøvet i Aalborg med dårligt resultat. Dels er de færreste glade for at skrive breve, dels mener jeg, man skal kende hinanden, faktisk først se om man er på bølgelængde, før man udveksler tanker og ideer. Til gengæld kan det blive meget berigende, når man efter en personlig kontakt fortsætter forbindelsen pr. korrespondance.

Siden jeg var med i forberedelserne ved IFOFSAGS 11. generalforsamling i Aalborg i 1975, har jeg deltaget 3 gange i "Europäisches Altpfadfinder-Forum" i Grossarl, i Nordisk Stævne på "Rosersberg", internationalt venskabs-træf i Bayern samt efter indbydelse af den tyske landsgildemester i de tyske gilders generalforsamling i 1978, hvor jeg orienterede om den danske gildebevægelse. Det har siden glædet mig meget at erfare, at man påbegynder gruppearbejde og nogle enkelte steder "5 min. Sct. Georg" efter dansk mønster.

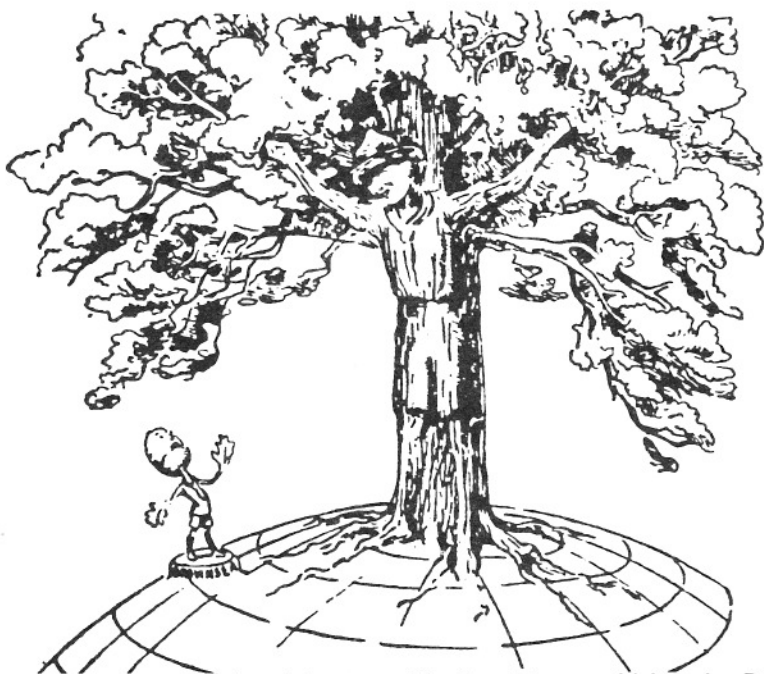
Det er helt op til den enkelte, hvad man vil lægge i - og dermed få ud af - "det internationale"; men også her gælder det, at jo mere aktivt man selv arbejder, jo mere glæde får man ud af det. Jeg har på mine talrige "gilderejser" truffet mange mennesker, som jeg i dag kalder mine venner, og som jeg udveksler tanker og ideer med. Jeg håber, at jeg på den måde kan inspirere dem i deres gildeliv, ligesom jeg selv modtager nye impulser, som jeg gerne vil give videre i mit gildeliv, både i mit eget gilde og også som Aalborg Stadsgildes SIM (stadsgildets internationale medarbejder). Her er mit job blandt andet at forestå væbnerinstruktionen på det internationale område samt gennem den internationale kontaktgruppe Aalborg (IKGA) at sørge for, at vore - desværre få - udenlandske gæster bliver godt anbragt i gildehjem.

INT. GILDEARBEJDE

Jeg er også medarrangør af Fellowship Day, som desværre kun fejres her hvert andet år. Desuden samarbejder jeg med PIM (provincialets internationale medarbejder), og sammen skulle vi gerne kunne motivere provincialets/stadsgildets GIM'er (gildets internationale medarbejder). Det er nok det sværeste, da vi mangler opgaver at løse i fællesskab.

Vi er hver især kun et led i en kæde; men jo flere led jo stærkere bliver kæden, og jeg tror på, at hvis vi alle prøver at bygge bro mellem hinanden, at pleje venskaberne på tværs af grænserne, så er vi kommet et stort stykke på vejen til en bedre verden.

Tove Jacobsen,
12. Sct. Georgs Gilde i Aalborg,
Aalborg Stadsgildes internationale medarbejder (SIM).

Acorns grow into mighty trees. The Scout Acorn which Baden-Powell sowed on Brownsea Island has spread its branches over the world.

SENIORGILDER

Som det vel er de fleste af jer bekendt, er gildebevægelsens medlemstal i en årrække stort set forblevet uændret, idet af- og tilgang har opvejet hinanden.

For at få afgangsproblematikken klarlagt nedsatte landsgilderrådet i 1975 et medlemsudvalg, hvis rapport året efter vakte en del opmærksomhed. Rapporten afslørede nemlig to væsentlige kendsgerninger. Den ene var, at vi hvert år mistede et temmelig stort antal gildebrødre med 2-3 års anciennitet. Og den anden, at mange gildebrødre med høj anciennitet forlod bevægelsen.

Den naturlige konklusion blev, at de "nye" måtte forberedes bedre inden optagelsen, og at der måtte gøres noget for de "ældre". Med henblik på det første blev der udarbejdet en svendeforberedelse og over hele landet propaganderet for nedsættelse af oplysningsudvalg. Men de "ældres" afgang var straks mere vanskelig at tackle.

På gildemesterstævnet i 1976 blev sagen diskuteret, og debatten mandede ud i en henstilling om en positiv holdning til den "ældre" og mere passive gildebror. Og siden er der så ikke rigtigt sket mere, vel nok fordi der ikke synes at eksistere ligefrem færdigpakede løsninger. Derfor bør debatten dog ikke forstumme, for selvfølgelig kan vi lære af hinandens ideer og erfaringer på dette område og dermed i nogen grad afhjælpe denne kedelige afgang af ældre, erfarne gildebrødre.

Det er rigtigt, at medlemskab af et gilde kræver et vist aktivitetsniveau af den enkelte gildebror. Men lige så rigtigt er det, at man efter en længere år-

GILDEARBEJDE

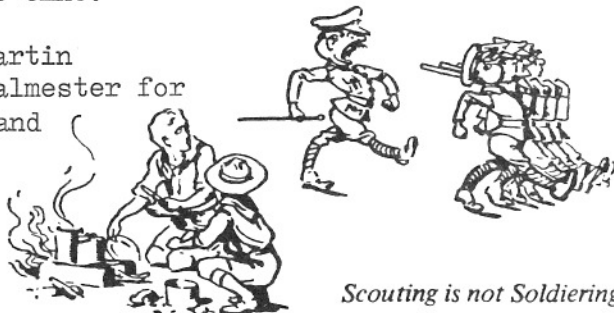
rækkes aktiv medleven kan have behov for et mere tilbagetrukket gildeliv. Så vidt kan vi vist alle blive enige, for heldigvis er den tid forbi, hvor de ældre og mere passive ligefrem opfordredes til at melde sig ud.

Problemet idag er da nok også mere den enkeltes end gildets. Der sker nemlig det, at man ved at møde sjældnere i sit gilde får sværere og sværere ved at følge med i snakken om gildets hverdag på godt og ondt, og at man ikke når at lære nye gildebrødre at kende. Man føler sig således mere og mere fremmed i kredsen, og hvis man desuden skal gå hjem med en halvårlig samvittighed - vakt af velmenende forespørgsler om, hvorfor man ikke kommer lidt oftere - ja, så er der nok ikke langt til det helt passive medlemskab efterfulgt af udmeldelse. Og det er synd, ikke blot for den "ældre" gildebror, men så sandelig også for gildet og for vor bevægelse.

Som sagt findes der sikkert ingen færdigpakkede løsninger, men alligevel er der steder rundt om i landet, hvor man forsøger sig med at gøre noget for disse gildebrødre i form af seniorgilder, seniorgrupper, orienteringsbreve, særlige kontingent-ordninger etc.

På gildemesterstævnet til september er afsat tid til en kortere drøftelse af hele sagen, og det skal blive spændende her at høre, hvilke erfaringer og hvilke tanker man ude i gilderne har gjort sig i forbindelse med dette emne.

Paulli Martin
Provincialmester for
Midtjylland

GRUPPEARBEJDE

DEBATOPLÆG

På distriktsgildetinget i 1979 i Nordvestjyske distrikt blev det blandt andet vedtaget, at fremme "aktive debatter om principielle indlæg om gildebevægelsen og gilderne".

Formålet hermed skulle være, at korte vore referater og fremme vort kendskab til gildearbejdet til gavn for både nye som gamle gildeledelsesmedlemmer. Med baggrund i denne vedtagelse havde jeg nedennævnte indlæg ved vort distriktsrådsmøde i januar 1980.

Emnet blev: **ETIK ER IKKE SYMBOLER, TRADITIONER OG LIGNENDE YDRE RAMMER, MEN ..... !!**

Dette indlæg er ikke den ophøjede evige sandhed, men nogle almindelige betragtninger over et meget ømtåleligt emne.

Dette indlæg skulle gerne vække lysten til at diskutere de fremsatte synspunkter.

Dette indlæg skulle gerne splittes ad, vendes og drejes, så er formålet nået.

Videnskabelige målinger anerkender, at vore grundholdninger er næsten konstante i et helt livsløb.

Disse grundholdninger dannes i alderen 6 til 12 år, og som nogle få eksempler kan jeg nævne:
ÅBEN - LUKKET, MUNTER - SUR, PÅGÅENDE - FORSIGTIG.

Hver eneste dag udsættes vi for påvirkninger. Vi påvirkes på det materielle plan - statussymboler - og vi påvirkes på vor psyke. Disse påvirkninger kommer fra blandt andre vore forældre - ægtefæller - børn - kærestes og venner.

GRUPPEARBEJDE

Den materielle påvirkning - statussymbolerne - berører og har berørt mange og har været med til at fremme vort misundelsessamfund. Den pæne side af dette samfundssystem har bragt vort land frem til det materielle stede, vi har i dag, medens overdri-velsen har bragt mange i uføre undervejs.

Den psykiske påvirkning fra vore omgivelser optages efterhånden som erfaring, der normalt sammen med vore grundholdninger gives det enkelte menneske i sine omgivelser.

Bliver disse påvirkninger imidlertid for store, så vi for at kunne fungere, nødvendigvis presses i vore grundholdninger, er muligheden for at gå i stykker til stede.

Hvem presser os i grunden?

Mon ikke svaret må være hen i retning af "vore nærmeste, os selv". Jeg kan også formulere det på denne måde, "det at leve, er at afprøve sine grundholdninger og så lære at leve med dem". At skulle leve op til sine grundholdninger har noget med moral at gøre, og ETIK er morallære. Er vi, du og jeg i besiddelse af den indre styrke, der skal til for at stå på sine grundholdninger, har vi moral?

ETIK er morallære - sædvane - den teoretiske begrundelse for morallæren om den rette handlemåde.

Tidligere i indlægget var jeg lidt inde på, at en del mennesker kommer i fare, når de bliver pressede på deres grundholdninger, samt at vi selv mange gange var årsagen. Sætter vi os for, at skulle påvirke vore omgivelser, bliver vi sårbare, idet omgivelserne meget let kan ønske at vise een "at du skal ikke tro, du er noget"! Det kræver styrke og moral at sætte noget i gang og dermed udsætte sig for omverdenens "langen ud", men heldigvis findes der stadig nogen

GRUPPEARBEJDE

der tør.

Hvor kommer SYMBOLERNE så ind?

Det nærmeste er vel nok vore statussymboler, den materielle side af tilværelsen, men diktatorer anvender symboler for at tilsløre, militæret anvender symboler for at vise styrke, sporten anvender symboler, og vi i gildehallen anvender symboler.

Symboler er en attitude, en ramme, hvori man kan fortælle noget, bringe et budskab - godt som skidt.

Symboler er ikke morallære - ETIKKEN - symboler er rammen om ETIKKEN det vil sige kan være.

Dette oplæg dannede grundlag for et gruppearbejde om gildespørgsmål med relationer til emnet. Der blev diskuteret bravt, og der blev afleveret mange gode svar. Her udover kom der, på grund af gruppeinddelingen, en så tilpas spredning af gildebrødre, at vi også kom tættere på hinanden, lærte hinanden bedre at kende, hvilket jo heller ikke var det ringeste, der kunne ske.

Bent Kjeldsgaard

Gildemester H. 3. Sct. Georgs Gilde i Holstebro.

Bær selv din Byrde.

HISTORIE

LIDT OM VOR HISTORISKE BAGGRUND

VEDR. RIDDERHAL

I Sct. Georg nr. 10, 1. februar 1936 findes den første meddelelse fra Storgildet vedr. Ridderhal. Ordlyden er følgende:

Ridderhal Lørdag den 14. ds. kl. 20 hos Storgildemesteren.

Kun adgang for de væbnere, der har modtaget Storgildemesterens Kaldelse!

Påklædning: Festdragt med Væbnerskærf. - Denne er gildernes første Ridderhal, og dermed er vore 3 trin (Svende, Væbnere og Riddere) færdigformede og ført ud i livet.

I Sct. Georg nr. 12, April 1936 meddeles officielt navnene på de 14 gildebrødre, der modtog ridderslaget, endvidere refereres følgende fra mødet:

Storgildet afholdt den første Ridderhal den 14. marts hos Storgildemesteren, hvor 14 væbnere fik Ridderslaget. Efter indvielsen holdt Stormesteren en tale, som vi bringer in extenso andet steds i bladet. Efter den højtidelige del af festen var overstået, bød Storgildemesteren og Frue på smørrebrød etc. og det fornøjelige lag fortsatte til midnat.

Omtalte tale lyder som følger:

DEN SANDE LYKKE

Vor store høvding - Baden-Powell - siger et sted: den eneste sande succes her i livet er lykke! I vore gilderitualer hedder det også: Gid det må blive til din egen lykke.

Men hvad er da lykke?

Ja, der gives mange forskellige definitioner herpå. Der er mange, som vil sige, at rigdom og magt er lykke. De som siger således, gør sig imidlertid skyld i en stor fejltagelse, thi erfaringen viser netop, at det, som er mest værd at eje her i verdenen, er de ting der ikke kan købes for penge. Livets lære viser os også mange eksempler på, hvorledes rigdom har givet anledning til alt andet end lykke på grund af huslige sorger, sygdom og død, fejlslagne forretningsdispositioner, ærgrelser o.lign.

Baden-Powell fortæller om verdens rigeste mand, Rockefeller, der trods sine mange millioner, aldrig kan spise sig mæt, fordi hans mave intet kan tåle, og derfor udelukkende må leve af kiks og bygsuppe.

De kender sikkert også beretningen om den mægtige kejser, der besad alle livets goder, som kunne købes for penge - men som alligevel ikke var lykkelig. Altid trist i

sind, mismodig og aldrig rigtig glad. Så gik han til en klog mand og søgte råd, og fik det råd, at hvis han kunne finde en virkelig lykkelig mand og få lov at låne hans skjorte og sove i den blot een eneste nat - så ville han selv blive lykkelig. Alle hans tjenere søgte ud over landet - længe søgte de forgæves - men endelig langt ude i en øde egn fandt de en fattig fårehyrde der trallede og sang dagen lang og selv påstod, at han var det lykkeligste menneske på jorden. Da tjenerne så spurgte ham, om kejseren kunne få lov at låne hans skjorte, svarede han med et stort smil: Ja, hvis jeg blot ejede en skjorte - men jeg har aldrig haft en skjorte på. Der kan af denne lille fortælling læres meget om lykke.

Jeg for mit vedkommende vil udtrykke det således: at den ejer lykken, som ejer evnen til at glæde sig over alt det vidunderlige, der er skabt i naturen og som kan glæde sig over, blot at være til.

Husker de fra Adam Homo, da den lille dreng sidder ude i haven med sin mor og skal lære sin lektie, som hans strenge fader har givet ham for. Det kniber for ham og ofte triller hans tårer ned i bogen, særligt over hjælpeverbet - at være som hans strenge fader gav ham for at lære.

Grædende siger han omsider til moderen: min lektie nu jeg kan til punkt og prikke - men hvad det er - at være - ved jeg ikke.

Så rejser moderen sig op, tager ham i hånden og siger: Tør dine øjne - jeg dig nok skal lære at kende meningen af ordet være.

Og så spadserer de gennem havens gange, hvor hun viser ham alt det skønne de møder, blomster, buske, træer og de fugle der syngende svinger sig op mod himlens blå. Og da en lille fugl smutter forbi dem og ned i sin rede, hvor unger skriger den lykkeligt i møde, siger hun:

at synge, flyve, deres unger nære
det, Adam, kalder fuglene at være.

Og de går videre og moderen fortæller, og den lille Adam lytter alvorligt og stille. Men han har endnu ikke forstået meningen af ordet VÆRE og spørger igen. Så griber moderen sin lille dreng, løfter ham op i begge sine arme, knuger ham ind til sig og siger:

Når dig, min lille dreng, jeg har på armen
og beder i den samme stund en bøn,
for dig, for mig selv og mine kære,
da bedst jeg føler, hvad det er at være!

Ja, mine brødre, disse smukke tanker, som Paludan Müller her udtrykker, står for

HISTORIE

mig som det skønneste udtryk for lykke. Men lad os huske det gamle ord som siger, at enhver er sin egen lykkes smed. Det nytter ikke at sidde passivt med hænderne i skødet og vente på, at lykken skal komme til os af sig selv, vi må arbejde med, gøre os nyttige og lade vore handlinger og tanker være ledet af kærlighed. Baden-Powell gengiver på en træffende måde en engelsk præsts udtalelse:

Bed ikke Gud om at gøre dig lykkelig, men bed ham gøre dig virkelig nyttig og det er min overbevisning, at lykken da vil komme til dig af sig selv.

Mine brødre - måtte det lykkes for Dem, som for mig selv, at nå livets sande succes -
LYKKEN.

Leif Lindholm Nielsen, Sct. Georgs Gildet i Bagsværd

..... MEN ALLIGEVEL .....

Menneskene er ufornuftige, ulogiske og egoistiske.

— Men alligevel: Hold af dem.

Hvis du gør noget godt, vil man måske beskyldte dig for selviske motiver.

— Men alligevel: Gør noget godt.

Hvis du har succes, vil du vinde falske venner og sande fjender.

— Men alligevel: Skab succes.

Alt det gode, du gør i dag, vil være glemt i morgen.

— Men alligevel: Gør det.

Hæderlighed får nogen til at angribe dig.

— Men alligevel: Vær åben og ærlig.

Menneskene favoriserer de svage, men følger alligevel de stærkeste.

— Men alligevel: Kæmp for de svage.

Hvad du bruger år på at bygge op, kan ødelægges på en nat.

— Men alligevel: Byg.

Mennesker har virkelig brug for hjælp, men de angriber dig muligvis, hvis du hjælper

— Men alligevel: Hjælp dem.

Giv verden det bedste, du har, og du vil få et spark.

— Men alligevel: Giv det bedste, du har.

KLIP FRA GILDEBLADE

Fra HEROLDEN, Sct. Georgs Gilderne i Århus, nr. 8, oktober 1979,

PÅ RIDDERFÆRD

javel så, det kan være forskelligt, man mindes bogen, der har givet mange spejdere og nuværende gildebredre noget at leve videre på og med. Det kan også være "Don Quijote" og hans Sancho Pancho og deres forunderlige oplevelser.

Det kan også være tre velmeriterede gildebredres ditto en septemberaften ved et lejrball i Toggerbo, hvor Ole Rømers Division havde efterårsturnering, bygget over en herlig ridderroman om en hæderværdig, hedengangen hersker, og en ligeså uhæderlig sort hertug, der ville tilrive sig magten. At alt vendte sig til det gode, sørgede munken Gregorius for i den sidste ende, takket være forfatterne Kirsten Gad og Lars Aabo.

Man havde fra divisionen spurgt, om ikke gildebredrene (gerne ridderne) kunne fremføre et lille ekstra intermezzo for at sætte kolorit på historien for de unge spejdere. En af os bryggede en til handlingen svarende ridderroman over Tempelherrenes færd i og uden for "Det Hellige Land". Den blev forud gennemgået med Jens Nielsen, også fra Divisionen, rettet til hist og pist og derefter godkendt som værende anvendelig over for et publikum i 12 - 16 års alderen, hvoraf i alt fald nogle kunne formodes at kende til den rigtige gamle riddertid pr. læsning, film og anden underholdning.

Kl. 21.15 den 15. september blev så handlingen indlagt i lejrballunderholdningen. Ridderne blev af fakkeltædere ført til ridder Baldwin af Gondor, der som leder af handlingen modtog dem ved ballen. I fakkeltæder udveksledes dokumenter, og ridder Henrik, broder Augustin og storprior Stewart fremførte deres ærinde iført så fantasifulde gevanter, som det var muligt for "de gamle drenge" at fremtrylle til anledningen.

De tre helte morede sig dejligt, deres bidrag blev tilsyneladende accepteret, der var da ingen, der grinte i utide, tror vi. Så det blev altså ikke tre uheldige helte, der drog hjem til Århus efter veludført dåd.

Vi var med på ideen, fordi vi håber, at vi har givet et lille bidrag til endnu mere samkvem mellem spejderkorpserne og gilderne, og så fordi det var sjovt og spændende at være dreng igen og lade fantasien spille.

BOMME

Henning Malling-Holm
1. Sct. Georgs Gilde i Århus.

MILJØ · GENBRUG

Fra AALBORG STIFTSTIDENDE mandag den 24.marts 1980.

EN AKTIVITET

Læste du i sidste nummer af IMPULS artiklen EN AKTIVITET - Sct.Georgs Gilderne bør støtte genbrugstanken - af Knut Berre Eriksen, 3.Sct. Georgs Gilde i Hobro. I fortsættelse heraf kan du læse, hvad der stod i Aalborg Stiftstidende den 24.marts 1980.

SCT. GEORGS GILDER HAR SAMLET 46 TON PAPIR.

HOBRO: Sct. Georgs Gilderne i Hobro har ved sin seneste papirindsamling samlet godt 46 ton papir. Det ligger langt over, hvad man er vant til. Normalt samles der mellem 20 og 30 ton papir ved en indsamling.

På grund af vintervejret er det fire måneder siden, at Sct. Georgs Gilderne sidst havde indsamling. Sædvanligvis går der kun tre måneder mellem indsamlingerne, og det er muligvis derfor, der er samlet så meget i denne omgang.

Papiret sælges via Meyer Antonsen i Aalborg. Det sælges til markedsprisen, som svinger mellem fem og tyve øre pr. kg. Pengene fra indsamlingen går ubeskåret til hjælpearbejde. Således vil de såkaldte K-spejderlejre blive støttet af midler fra Sct. Georgs Gilderens indsamling.

Du maa padle forstandigt og udholdende.

REDAKTIONEN

DAGEN I DAG - DEN ER DIN.

Dagen i dag er en mærkelig dag. Den er din!
Dagen i går slap ud af dine hænder,
den kan ikke få andet indhold,
end du allerede har givet den.

Dagen i morgen har du ikke noget løfte på.
Men dagen i dag har du.
Det er det eneste, du kan være sikker på.
Den kan du fylde med, hvad du vil.
Benyt dig af det.

I dag kan du glæde et menneske.
I dag kan du hjælpe en anden.
I dag kan du leve sådan,
at nogen måske i aften kan takke for, at du er til.
Dagen i dag er en betydningsfuld dag. DEN ER DIN.

TIL- OG AFGANGSSTATISTIK ÅRET 1979.

Provincial	Tilgang	Afgang	Netto
Under landsgildet	7	11	- 4
Nordjylland	100	74	+26
Midtjylland	52	67	-15
Sydjylland	75	67	+ 8
Fyn	32	43	-11
Nord- Nordvestsjælland	65	81	-16
Storkøbenhavn og Bornholm	48	80	-32
Sydsjælland, Lolland-Falster	64	58	+ 6
TOTAL	443	481	-38

REDAKTIONEN

O B S !

Har du modtaget HÅNDBOG OM GILDEHALLER og HÅNDBOG FOR GILDELEDELSER af din forgænger i embedet? Hvis ikke - så ryk den pågældende herfor.

Når du modtager rettelsesblade fra Landsgildekontoret så sørg for straks at foretage rettelsen, således at DINE håndbøger altid er ajour.

REDAKTIONEN

På grund af forskellige indtrufne omstændigheder hos firmaet, som hidtil har trykt IMPULS, har vi i dette nummer to skrifttyper, da jeg havde nogle færdigtrykte artikler på lager, som der ikke var plads til i februar nummeret.

Hos det hidtidige trykkeri, var der mulighed for at benytte en skrivemaskine, som kunne sætte teksten med ens margin i begge sider, men denne mulighed er på indværende tidspunkt ikke til stede.

Jeg må - alt taget i betragtning - gå ud fra, at vi for fremtiden bliver nødsaget til at "nøjes" med en almindelig skrivemaskine, således at artiklerne vil fremstå med den skrifttype og opsætning, som de fleste artikler i dette nummer af IMPULS.

Næste nummer af IMPULS udkommer 1. oktober 1980, og indlæg/artikler hertil bedes være redaktionen i hænde senest lørdag den 30. august 1980.

REDAKTØREN

KOM MAJ, DU SØDE MILDE,

W. A. Mozart.

Kom maj, du søde milde,
gør skoven atter grøn,
og lad ved bæk og kilde
violen blomstre skøn.
Hvor ville jeg dog gerne,
at jeg igen den så!
Ak, kære maj, hvor gerne
igen i marken gå.

Om vintren kan man have
vel mangt et tidsfordriv;
man kan i sneen trave,
det er et lystigt liv;
har leg af mange arter,
især ved juletid,
vel også kanefarter
på landet hid og did.

Dog, når sig lærker svinge
mod sky med lifligt slag,
på engen om at springe:
det er en anden sag!
Men nu min kæphest rolig
i krogen hist må stå;
thi uden for vor bolig
man kan for søl ej gå.

Du derfor smukt dig skynde,
kom, kære maj, o kom!
at snart vi kan begynde
på marken vor springom.
Men fremfor alt du mange
violener tage med,
og nattergalesange,
og kukkeren tag med.

C. A. Overbeck.

SYMBOLET

LUBECK - ST. Annen-Museum
St. Jürgen, von Henning von der Heide, 1505.